

Ministerul Public
Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate
Organizată și Terorism

P R O I E C T

privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de
procuror-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de
Criminalitate Organizată și Terorism

BICA Alina Mihaela
procuror

aprilie 2013

CUPRINS

Capitolul I

Prezentare sintetică a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

1. *Cadrul legislativ*
2. *Organizarea și funcționarea Direcției*
3. *Competențe DIICOT*
4. *Schema de personal*
5. *Conducerea DIICOT*
6. *Resursele financiare*
7. *Analiza activității de urmărire penală a DIICOT*
8. *Analiza activității judiciare*
9. *Analiza și evaluare a activității DIICOT – analiza SWOT*

Capitolul II

Obiective proiectului pentru consolidarea capacității de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - din perspectiva funcției de procuror-șef direcție

1. *Obiective strategice*
2. *Obiective de operaționale*

Capitolul III

Managementul judiciar din perspectiva exercitării funcției de Procuror șef al DIICOT

BIBLIOGRAFIE

Abrevieri

alin.	= alineat (ul)
art.	= articol (ul)
Convenția europeană	= Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale
Curtea Europeană/ CEDO	= Curtea Europeană a Drepturilor Omului
C.pen.	= Codul penal
C.proc.pen.	= Codul de procedură penală
DIICOT	= Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
HG	= Hotărâre a Guvernului
ÎCCJ	= Înalta Curte de Justiție și Casație
MCV	= Mecanismul de Cooperare și Verificare
MJ/Ministerul	= Ministerul Justiției
M. Of.	= Monitorul Oficial al României
MP	= Ministerul Public
O.U.G.	= Ordonanță de urgență a Guvernului
PÎCCJ	= Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
UE	= Uniunea Europeană
INM	= Institutul Național de Magistratură

În sens ideatic, noțiunea de **justiție** implică scopul, esența dreptului, receptat în cea mai înaltă și mai pură expresie, motiv pentru care devine fundamental și vital pentru o societate de a avea o justiție independentă, imparțială și eficientă. Aceasta deoarece, în sens larg, justiția reprezintă o virtute, adică un sentiment de echitate, care se realizează și prin desfășurarea unor activități de urmărire penală în condiții de transparență, probitate profesională și celeritate.

Prezentul proiect are în vedere prezentarea unei viziuni cu privire la modul în care ar trebui să evolueze și să se reformeze din punct de vedere funcțional, organizatoric și al competenței materiale Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, astfel încât să avem în viitor o structură specializată dinamică și elastică, capabilă să intervină în timp real pentru prevenirea și combaterea activităților de crimă organizată.

Este evident că modul în care acționează în prezent grupările de crimă organizată reprezintă o vulnerabilitate la adresa statului de drept, în general, și a valorilor sociale și morale, în special, resursele financiare importante obținute ilicit putând să creeze pârgșii prin care instituțiile de aplicare a legii să fie slăbite din interior.

În mod unanim, specialiștii și analiștii din diverse domenii care aparțin, prin structură și mod de abordare a unor problematici, de științele sociale, au apreciat și constatat că, indiferent de motive, metode și accepțiuni, „*criminalitatea organizată*”, ca instrument de finanțare a „*luptei politice, economice sau sociale*”, este și rămâne **inacceptabilă**¹.

S-a mai constatat, de asemenea, că, de obicei, „*grupurile de criminalitate organizată*” care dețin o oarecare „*putere de a influența politicul*” prin fondurile financiare importante pe care le obțin și înțeleg să le „*investească*” pentru menținerea sau creșterea acestei influențe, nu sunt alcătuite din oameni violenți, cu tulburări psihice sau de personalitate, care folosesc intimidarea civililor și violența ca armă pentru a-și atinge scopurile, ci că aceste persoane dispun de o pregătire profesională deosebită, precum și de aportul unor specialiști recunoscuți în domeniile financiare, bancare, ale pieței de capital, etc. și s-a acceptat, în același timp, că rămân necunoscute rațiunile și motivele care leagă și determină anumite grupuri de persoane să urmărească realizarea diferitelor scopuri, indiferent de consecințe².

În aceste condiții, obiectivele proiectului au ținut cont de toate particularitățile pe care activitățile de crimă organizată le presupun, precum și de cerințele reiterate în Rapoartele de Monitorizare din cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare întocmite de Comisia Europeană, direcțiile stabilite prin rapoartele de evaluare Moneyval, Programul de la Stockholm, precum și alte analize de sistem realizate inclusiv

¹ C. Voicu, F. Sandu, A. Boroi și I. Molnar – „Drept penal al afacerilor”, Ed. ALL Beck. București, 2003, p. 1.

² C. Voicu, G. Ungureanu, A. Voicu – „Globalizarea și criminalitatea financiară, bancară”, Ed. Universul Juridic, București, 2005, p. 7-10.

de Ministerul Justiției cu ocazia realizării studiilor de impact necesare pentru punerea în aplicare a noilor coduri penal și procedură penală.

Obiectivele ce vor fi menționate în prezentul proiect nu vor a fi analizate în mod singular, ci ele trebuie integrate într-o viziune de ansamblu care să caracterizeze activitatea procurorilor, mai precis Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism prin activitatea desfășurată trebuie să contribuie la realizarea obiectivului general și permanent al Ministerului Public, respectiv promovarea intereselor generale ale societății, apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

În alcătuirea obiectivelor au fost avute în vedere, din perspectiva funcției de procuror-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcțiile manageriale de organizare, coordonare și control³.

CAPITOLUL I

Prezentarea sintetică a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

1. Cadrul legislativ

- **Constituția României**, republicată;
- **Legea nr. 303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea nr. 304/2004** privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea nr. 508/2004** privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare;
- **OUG nr. 7/2005** - pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- **OUG nr. 131/2006** - pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- **OUG nr. 60/2006** - pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi;
- **Legea nr. 356/2006** - pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi;
- **OUG nr. 54/2010** - privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale;
- **Legea nr. 202/2010** - privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor;

³ Mona Maria Pivniceru, Cătălin Luca ș.a. – Elemente de management judiciar, Editura Hamangiu, București, 2007.

- **HG nr. 54/2011** - privind suplimentarea numărului de posturi al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Ministerului Public;

- Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat prin Ordinul nr. 1226/C/2009 al Ministerului Justiției, denumit în continuare Regulamentul de organizare și funcționare a DIICOT.

2. Organizarea și funcționarea Direcției

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este o structură autonomă, cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, având un buget propriu.

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, această structură este specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, are sediul stabilit în municipiul București și își exercită atribuțiile și competențele legale pe întreg teritoriul României, prin procurori numiți potrivit art. 75 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dintre procurorii cu o vechime în funcție de minim 6 ani.

DIICOT are în componență o structură centrală și un număr de **41** structuri teritoriale.

Structura centrală este alcătuită din 5 servicii operative, Serviciul judiciar, precum și alte birouri și compartimente cu atribuții și competențe specifice, reglementate prin lege și prin Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT, după cum urmează:

1. Serviciul de prevenire și combatere a criminalității organizate este responsabil cu efectuarea urmăririi penale în cauze referitoare la prevenirea și combaterea infracțiunilor privind:

- traficul de persoane;
- frontiera de stat a României privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații ori grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;
- traficul de țesuturi, celule și organe umane, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații ori grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;
- infracțiunea de concurență neloială, dacă este săvârșită în condițiile art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003;
- infracțiunea de contrabandă și celelalte infracțiuni prevăzute de Codul vamal, dacă sunt conexe sau indivizibile cu infracțiuni de competența serviciului;
- alte infracțiuni prevăzute de Legea nr. 39/2003 așa cum sunt reglementate de legislația specifică.

Serviciul are în structură **3 birouri**:

- Biroul de combatere a traficului de persoane și migranți;

- Biroul de combatere a infracțiunilor de fals de monedă, alte valori și contrafaceri;
- Biroul de combatere a infracțiunilor de violență.

2. Serviciul de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri este responsabil cu efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de trafic și consum ilicit de droguri și a infracțiunilor grave prevăzute la art. 2 lit. b) pct. 11 din Legea nr. 39/2003, așa cum sunt ele prevăzute în Legea nr. 508/2004, Codul penal și alte legi speciale.

Serviciul are în structură **2 birouri**:

- Biroul de combatere a traficului intern de droguri, precursori și culturi;
- Biroul de combatere a traficului transfrontalier de droguri.

3. Serviciul de prevenire și combatere a criminalității economico-financiare este competent cu efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunea de contrabandă și celelalte infracțiuni prevăzute de Codul vamal, infracțiunile de spălare a banilor, atunci când sunt conexe sau indivizibile cu infracțiuni date în competența serviciului, infracțiunile privind piața de capital și a altor infracțiuni prevăzute de Legea nr. 39/2003 așa cum sunt reglementate de legislația specifică și date în competența acestui serviciu.

Serviciul are în structură **2 birouri**:

- Biroul de combatere a criminalității economico-financiare și a spălării banilor;
- Biroul de combatere a infracțiunilor vamale și a celor contra pieței de capital.

Serviciul constituie **un punct de contact** disponibil permanent pentru asigurarea cooperării inter-instituționale imediate și permanente cu autoritățile de control de pe piața bancară, de capital și a asigurărilor, respectiv cu Serviciul de supraveghere al Băncii Naționale a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

4. Serviciul de prevenire și combatere a criminalității informatice este responsabil cu efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile prevăzute în titlul III referitor la criminalitatea informatică din Legea nr. 161/2003, infracțiunile privind comerțul electronic, infracțiunile privind dreptul de autor și drepturile conexe, infracțiunile privind mărcile și indicațiile geografice, dacă aceste infracțiuni au fost săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupuri constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni și a altor infracțiuni prevăzute de Legea nr. 39/2003 așa cum sunt reglementate de legislația specifică și date în competența acestui serviciu.

Serviciul are în structură **3 birouri**:

- Biroul de combatere a infracțiunilor informatice;
- Biroul de combatere a infracțiunilor cu cărți de credit și alte mijloace de plată electronică;
- Biroul de combatere a infracțiunilor din domeniul proprietății intelectuale și industriale.

În aria sa de competență materială Serviciul constituie un punct de contact disponibil permanent pentru asigurarea cooperării internaționale imediate și permanente.

5. Serviciul de prevenire și combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra siguranței statului este responsabil cu efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile contra siguranței statului prevăzute în legile speciale, infracțiunile contra siguranței statului prevăzute în Codul penal, cu excepția celor prevăzute de art. 165 din Codul penal, infracțiunile privind prevenirea și combaterea terorismului, infracțiunile privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare și a altor infracțiuni prevăzute de Legea nr. 39/2003 așa cum sunt reglementate de legislația specifică și date în competența acestui serviciu.

Serviciul are în structură **2 birouri**:

- Biroul de investigare a infracțiunilor de terorism și a finanțării terorismului;
- Biroul de combatere a infracțiunilor contra siguranței statului.

6. Serviciul judiciar asigură participarea procurorilor la judecarea cererilor și a propunerilor adresate instanțelor de judecată de către procurorii DIICOT, precum și a cauzelor în care instanțele de judecată au fost investite prin rechizitoriile emise de procurorii DIICOT, având și alte atribuții care au fost în mod precis reglementate prin art. 52 din Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT.

Fiecare Serviciu este condus de un procuror-șef serviciu ajutat în activitatea sa de procurorii-șef ai birourilor aflate în componența acestora, atribuțiile fiecăruia fiind riguros și clar reglementate în Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT.

Pe lângă Serviciile operative și Serviciul judiciar prezentate mai sus, în componența Structurii centrale a DIICOT mai există **4 birouri** (biroul de cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională, biroul de informare și relații publice, biroul de resurse umane, studii și perfecționare profesională și biroul de informații clasificate), **2 compartimente** (compartimentul specialiști și compartimentul de audit public intern), **Departamentul economico-financiar și administrativ**, condus de un manager economic, care are calitatea de funcționar public și Centrul de aplicații operaționale al procurorilor.

Structura teritorială a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cuprinde **15 servicii teritoriale**, care își au sediile în localitățile de reședință ale parchetelor de pe lângă curțile de apel, **26 birouri teritoriale** constituite prin ordin al procurorului-șef direcție și **un birou antidrog** în cadrul Serviciului Teritorial București.

Acestea sunt conduse de procurori-șef serviciu/birou, care desfășoară, în mod corespunzător, atribuțiile Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prevăzute de art. 12 din Legea nr. 508/2004, cu modificările și completările ulterioare.

3. Competențe DIICOT

Conform art. 75 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, DIICOT funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului, fiind încadrați în aceasta procurori cu o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și care să fi fost declarați admiși în urma unui interviu organizat conform legii.

Potrivit legii, procurorii DIICOT își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României indiferent dacă își desfășoară activitatea în cadrul structurii centrale sau teritoriale a DIICOT.

Direcția, ca structură cu personalitate juridică, a fost înființată prin reorganizarea Secției de combatere a criminalității organizate și antidrog din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin Legea nr. 504/2004 și este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul procurorului-șef al DIICOT. În raport de aceste prevederi legale, se poate constata că această structură specializată este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Competența sa materială vizează combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism așa cum sunt ele reglementate de legislația specifică.

Conform art. 12 din Legea nr. 508/2004, **sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism indiferent de calitatea persoanei, cu excepția celor date în competența Direcției Naționale Anticorupție**, după cum urmează:

a) infracțiunile prevăzute la art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare, cu excepția cazurilor în care infracțiunea gravă este una dintre cele definite la art. 2 lit. b) pct. 15 și 20 din Legea nr. 39/2003, cu modificările ulterioare. Dispozițiile art. 9 și 10 din Legea nr. 39/2003, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător;

b) infracțiunile contra siguranței statului prevăzute în Codul penal și în legile speciale;

c) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului și cele prevăzute în Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată;

d) infracțiunile prevăzute la titlul III, "Prevenirea și combaterea criminalității informatice", al cărții I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;

e) infracțiunile din domeniul proprietății intelectuale și industriale, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;

f) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare, și cele din Legea nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, cu modificările și completările ulterioare;

g) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare;

h) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;

i) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

j) infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 252/2002, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;

k) infracțiunile privind traficul de țesuturi, celule și organe umane, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;

l) infracțiunile de contrabandă prevăzute în Codul vamal al României, indiferent de valoarea prejudiciului, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni;

m) celelalte infracțiuni prevăzute în Codul vamal al României, dacă sunt conexe sau indivizibile cu alte infracțiuni aflate în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

n) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, dacă banii, bunurile și valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea

infracțiunilor date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Pentru toate infracțiunile menționate mai sus procurorii DIICOT efectuează urmărirea penală în mod obligatoriu, iar atunci când în cauză infracțiunile sunt săvârșite de minori sau asupra minorilor, urmărirea penală se efectuează de procurori DIICOT anume desemnați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

4. Resurse umane⁴

Potrivit datelor oficiale, pentru Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt prevăzute în statele de organizare **280 de posturi de procurori**, din acest total fiind ocupate un număr de **248 de posturi**, **32 de posturi** fiind vacante. Practic, gradul de ocupare al posturilor de procuror la nivelul Direcției era la nivelul datei de 31 decembrie 2012 de **88,50%**.

În cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pe lângă procurori, își desfășoară activitatea specialiști în domeniul economic, financiar, vamal și în alte domenii, personal auxiliar și administrativ, structura pe funcții a acestora fiind:

a) **personal auxiliar și administrativ** – **200 de posturi** prevăzute, din care **188 de posturi** ocupate, iar un număr de **12 posturi** fiind vacante; grad ocupare **94%**;

b) **specialiști** – **40 de posturi** prevăzute, din care un număr de **20 de posturi** ocupate, iar un număr de **20 de posturi** fiind vacante, rezultând un grad ocupare de **50%**.

Un număr de **4 procurori** au fost detașați din structura DIICOT în cadrul Ministerului Justiției sau Institutului Național al Magistraturii, rezultând că în cea mai mare parte a anului **2012** activitatea DIICOT s-a desfășurat cu o medie de **240** de procurori.

Din analiza datelor oficiale rezultă că în lunile mai, octombrie și decembrie **2012** au fost organizate interviuri pentru ocuparea posturilor vacante de procuror, în conformitate cu prevederile Legii nr. 304/2004, ocazie cu care au fost admiși un număr de **27 procurori** care au fost numiți în cadrul Direcției.

Activitatea judiciară a fost realizată de **6 de procurori** specializați la nivelul Serviciului judiciar din cadrul Structurii centrale și a **câte unui procuror** specializat la nivelul Serviciilor și Birourilor teritoriale. S-a constatat aferent **anului 2012** că, uneori, activitatea de urmărire penală și cea de judiciar se desfășoară de către aceiași procurori, inclusiv de către cei cu funcții de conducere.

⁴ Datele din această secțiune sunt preluate din Raportul de activitate al DIICOT aferent anului 2012, publicat pe site-ul <http://www.diicot.ro>.

Deși organigrama DIICOT a fost extinsă la finele anului 2011 prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 54/2011 privind suplimentarea numărului de posturi al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Ministerului Public, nu s-a reușit ocuparea posturilor vacante de procuror datorită lipsei bazei de selecție a candidaților, generat de dezinteresul acestora de a participa la interviurile pentru accederea în cadrul Direcției.

Trebuie precizat faptul că, anterior adoptării dispozițiilor art. 75 alin. 11¹ din Legea nr. 304/2004⁵, a existat o fluctuație semnificativă de personal la nivelul Direcției datorită faptului că se configura existența unei „practici” de participare a procurorilor la interviul organizat pentru accederea în DIICOT pentru ca ulterior, într-un termen foarte scurt, aceștia să solicite încetarea numirii în această funcție, iar în paralel, pe cale administrativă, solicitau în instanță recunoașterea gradului profesional de Parchet de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În prezent, această situație nu se mai constată deoarece textul mai sus menționat prevede în mod expres că procurorul care nu mai deține calitatea de procuror DIICOT revine la gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acesteia avute anterior promovării în cadrul Direcției.

Din analiza documentelor oficiale referitoare la gradul de ocupare a funcțiilor de procuror de execuție și de conducere în cadrul Direcției, se remarcă existența a două unități de parchet care funcționează cu un singur procuror, respectiv doar cu șeful de birou – Biroul teritorial Ialomița și Biroul teritorial Maramureș, iar în cazul Serviciului teritorial Pitești și a Birourilor teritoriale Harghita, Vrancea, Tulcea, Bistrița-Năsăud, Giurgiu și Botoșani, procurorii acestor structuri sunt delegați în funcțiile de conducere

5. Conducerea DIICOT

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este condusă de un procuror-șef, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un procuror-șef adjunct, asimilat adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În activitatea sa procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este ajutat de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Procurorul-șef al Direcției este ordonator secundar de credite și reprezintă structura în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane juridice ori fizice, din țară sau din străinătate.

⁵ De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.

De asemenea, pentru exercitarea atribuțiilor care îi revin, acesta emite ordine cu caracter intern.

Conform art. 8 din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul-șef al acestei structuri are următoarele atribuții:

- a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea tuturor categoriilor de personal din cadrul direcției, luând sau, după caz, propunând conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție măsurile care se impun;
- b) repartizează, după criterii obiective și potrivit specializării, procurorilor din subordine spre soluționare dosarele penale, plângerile și celelalte lucrări înregistrate în cadrul structurii centrale, potrivit legii;
- c) dispune preluarea, în condițiile legii, pentru efectuarea urmăririi penale, a cauzelor de competența serviciilor și birourilor teritoriale ale Direcției;
- d) analizează anual activitatea în domeniu a procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și întocmește un raport pe care îl prezintă procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea luării măsurilor care se impun pentru îmbunătățirea activității;
- e) analizează legalitatea soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată, în cauzele cu învinuiți sau inculpați arestați preventiv, și ia măsuri pentru înlăturarea deficiențelor și eficientizarea activității;
- f) organizează în cadrul structurii centrale, prin ordin, servicii, birouri și compartimente conduse de procurori-șefi, în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă curțile de apel înființează, prin ordin, servicii teritoriale conduse de procurori-șefi și poate înființa sau desființa birouri teritoriale, în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă tribunale;
- g) stabilește numărul specialiștilor, personalului auxiliar de specialitate și al personalului economic și administrativ, încadrat în serviciile, birourile și compartimentele înființate la nivelul structurii centrale ori în serviciile și birourile teritoriale, în funcție de volumul și complexitatea activității, în limita numărului total de posturi;
- h) numește prin ordin, cu avizul miniștrilor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală;
- i) recomandă procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție delegarea procurorilor la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- j) încadrează personalul auxiliar de specialitate și personalul economic și administrativ din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- k) stabilește prin ordin structura și atribuțiile Centrului de aplicații operaționale al procurorilor, organizează, coordonează și răspunde de activitatea acestuia;
- l) acordă salarii de merit și alte sporuri la salariu pentru procurori, specialiști, personalul auxiliar de specialitate, economic și administrativ;

m) conduce activitatea compartimentului de specialiști din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

n) ia măsuri pentru respectarea programului de activitate de către întreg personalul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru îndeplinirea la timp și în condiții de calitate a lucrărilor și pentru stabilirea unor raporturi de serviciu care să asigure realizarea corespunzătoare a atribuțiilor;

o) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de lege sau dispuse de conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Resursele financiare

Pentru anul **2012**, bugetul de cheltuieli alocat Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost de **69.314.328 lei**, (comparativ cu suma de **59.284.000 lei** alocată pentru anul 2011) din care:

- cheltuieli curente

- cheltuieli de personal
- cheltuieli pentru bunuri și servicii
- cheltuieli de capital

69.064.328 lei din care:

62.744.328 lei;

6.320.000 lei;

250.000 lei.

Față de bugetul aprobat, în sumă de **69.314.328 lei**, s-au efectuat în cursul anului **2012** cheltuieli în sumă de **69.027.423 lei**, rămânând neutilizate credite în sumă de **286.905 lei**, din care **155.259 lei** reprezentând fond flagrant neutilizat, conform situației următoare:

Indicatori	Credite deschise	Cheltuieli bugetare	Disponibil Neutilizat
Cheltuieli de personal	62.744.328	62.613.128	131.200
Bunuri și servicii	6.320.000	6.164.741	155.259
Cheltuieli de capital	250.000	249.554	446

În cursul anului **2012** s-au efectuat investiții în sumă de **249.554 lei** pentru dotarea cu stații de lucru, imprimante și calculatoare portabile.

În baza Legii nr. 508/2004, modificată și completată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 131/2006, a fost instituit la dispoziția procurorului-șef direcție **fondul**

special privind organizarea și constatarea infracțiunilor flagrante sau ocazionate de folosirea investigatorilor sub acoperire, a informatorilor și colaboratorilor acestora, în cuantum de 1.000.000 lei.

În cursul anului **2012**, din totalul sumei alocate a fost utilizată suma de 160.000 lei și 99.950 Euro, în cadrul operațiunilor cu caracter specific organizate atât la nivel central, cât și la nivelul structurilor teritoriale.

Rulajul operațiunilor în lei a fost de 389.621 lei, în **122** de cazuri, din care au fost cheltuiți efectiv 92.120 lei.

Rulajul operațiunilor în valută a fost de 294.450 Euro, în **27** de cazuri, din care au fost utilizați efectiv 4.995 Euro⁶.

7. Analiza activității de urmărire penală a DIICOT

În anul 2012, numărul **cauzelor de soluționat** a fost de **16.984**, în **creștere cu 6,96 %**, față de cele **15.878** cauze înregistrate în cursul anului 2011.

În ceea ce privește situația **cauzelor soluționate**, s-a înregistrat un număr total de **8.936** cauze, din care **6.255** cauze în care au fost adoptate soluții și **2.681** cauze declinate sau conexe, în scădere cu **8,03%** raportat la cele **9.717** cauze soluționate în anul 2011.

În cauzele instrumentate de procurori, au fost cercetate un număr de **16.885** persoane, în **scădere cu 12,92%** comparativ cu anul 2011, când au fost cercetate **19.392** persoane.

În ceea ce privește **soluțiile de trimitere în judecată**, față de anul 2011, situația se prezintă astfel: în anul 2012, au fost emise **964** de rechizitorii, în **creștere cu 0,31%** comparativ cu anul 2011, când **961** cauze penale au fost soluționate prin rechizitoriu.

O creștere substanțială, de **17,82%**, a înregistrat numărul inculpaților trimiși în judecată, respectiv **3.906**, față de **3.315** în anul 2011. De asemenea, numărul inculpaților arestați preventiv deferiți justiției a crescut cu **18,45%** în anul 2012, respectiv **1.906**, comparativ cu **1.609** în anul 2011.

Din totalul cauzelor soluționate în anul 2012, **4.708** cauze au fost soluționate până în 6 luni de la sesizare, **594** cauze între 6 luni și 1 an de la sesizare, **565** cauze între 1 an și 2 ani de la sesizare, iar **385** cauze în peste 2 ani de la data sesizării.

⁶ Datele din această secțiune sunt preluate din Raportul de activitate al DIICOT aferent anului 2012, publicat pe site-ul <http://www.diicot.ro> și din Raportul de activitate al Ministerului Public pentru anul 2012 publicat pe site-ul <http://www.mpublic.ro>.

Perioada	2011	2012	Observații
RECHIZITORII	961	964	> 0,31 %
INCULPAȚI	3.315	3.906	> 17,82 %
INCULPAȚI ARESTAȚI	1.609	1.906	> 18,45 %

Numărul **cauzelor rămase nesoluționate** la finalul anului 2012 este de **8.048**, în creștere cu **30,63%** față de sfârșitul anului 2011, când s-au înregistrat **6.161** cauze rămase nesoluționate. Ponderea acestor cauze reprezintă **47,39%** din totalul cauzelor de soluționat (**16.984** cauze).

Ponderea cauzelor finalizate prin trimitere în judecată, din totalul cauzelor soluționate, este de **15,41%** (în creștere față de anul 2011, când procentul a fost de **13,16%**).

Analiza acestor indicatori conduce la concluzia că încărcătura și finalitatea activității desfășurate de fiecare procuror este de **4,82 rechizitorii/procuror**⁷.

Datele statistice comparative pentru anii **2011-2012** ale activității de urmărire penală sunt cuprinse în **Anexa nr. 1** a proiectului.

8. Analiza activității judiciare a DIICOT

Procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au participat la judecarea a **29.169 cauze** (față de **24.630** participări în cursul anului 2011) și au verificat, în vederea exercitării căilor de atac, un număr de **10.559** hotărâri judecătorești (față de **10.284** hotărâri judecătorești în anul 2011).

Au declarat un număr de **1.068 apeluri și recursuri** în cauze penale (față de **946** în 2011), din care **912** soluționate de instanțele de judecată (față de **799** soluționate în 2011) și admise **581** (față de **452** admise în 2011). Prin compararea datelor statistice menționate mai sus se constată o creștere **12%**.

În anul **2012**, procurorii din cadrul D.I.I.C.O.T. au participat la **38** ședințe de judecată în cauzele civile, față de **22** în anul 2011 și au pus concluzii în **6** cauze, față de **3**

⁷ Datele din această secțiune sunt preluate din Raportul de activitate al DIICOT aferent anului 2012, publicat pe site-ul <http://www.diicot.ro>.

în anul **2011**, hotărârile judecătorești pronunțate fiind verificate în vederea exercitării căilor de atac.

În anul **2012**, în cauzele instrumentate la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, s-au înregistrat:

Achitări definitive - **55** inculpați achitați definitiv, în **32** de cauze, din care:

- **47** inculpați achitați în temeiul art. 10 lit. a)-e) C.proc.pen.;
- **8** inculpați achitați în temeiul art. 18¹ C.pen.

Raportat la cei **3.906** inculpați trimiși în judecată, ponderea inculpaților achitați este de **1,20 % (1,38 % în anul 2011)**.

În anul 2011 au fost înregistrați 49 inculpați achitați definitiv, din care 3 inculpați în temeiul art. 18¹ C.pen.

Din total, **5 inculpați au fost arestați preventiv**, toți majori.

Restituiri definitive - **8** restituiri cu **34** de inculpați, cauzele aflându-se pe rolul instanțelor pe o perioadă cuprinsă între 6 luni – 7,10 ani.

În anul 2011, instanțele de judecată au pronunțat 6 restituiri cu 86 de inculpați.

Prezentarea grafică a datelor statistice privind activitatea judiciară, a achitărilor și restituirilor este prezentată în **Anexa 2**.

9. Analiză și evaluare a activității DIICOT – analiza SWOT

Procedând la analiza activității Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism efectuată pe baza Rapoartelor de activitate pe anii 2011-2012 (prezentare comparativă) și a Raportului de activitate al Ministerului Public pentru anul 2012, am extras punctele tari și pe cele slabe ce caracterizează în prezent activitatea DIICOT, fiind posibilă pe această bază stabilirea oportunităților și eventualelor riscuri ce pot fi identificate în activitatea viitoare.

Această analiză își justifică utilitatea prin faptul că, în funcție de potențiale „vulnerabilități” și „recunoașteri câștigate”, se vor putea stabili viitoarele direcții de acțiune în vederea realizării obiectivelor propuse. Bunele practici implementate la nivelul DIICOT, care și-au dovedit eficiența, se impun a fi consolidate și eventual îmbunătățite, iar domeniile în care se constată carențe în administrarea actului de urmărire penală se impun a fi regândite și eventual elaborate noi proceduri și mecanisme de înlăturare a deficiențelor.

9.1. Puncte tari ale activității DIICOT

Analiza activității DIICOT relevă următoarele puncte tari:

a) existența propriului corp de specialiști în domeniile financiar, contabilitate, vamal, etc., care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT pentru a oferi procurorilor opinii imparțiale bazate pe cunoștințe tehnice, specifice domeniului de specializare;

b) existența propriului birou de cooperare internațională care facilitează asistența judiciară în materie penală și schimbul de informații cu instituții similare din alte țări, dat fiind faptul că, în proporție foarte mare, cauzele instrumentate de procurorii DIICOT sunt cu relaționare transfrontalieră și reclamă o cooperare eficientă cu autoritățile judiciare din alte state, în scopul obținerii de mijloace de probă și asigurării schimbului eficient de informații cu caracter operativ;

c) posibilitatea creării unor echipe de procurori care pot investiga anumite cauze ce implică o complexitate sporită cu respectarea principiului celerității, astfel încât termenele de finalizare a actelor de urmărire penală să fie respectate (*de exemplu, termenul de 6 luni de la data emiterii mandatului de arestare preventivă pentru finalizarea activității de urmărire penală în cauzele în care sunt inculpați arestați în cauză*);

d) alcătuirea unor echipe formate din ofițerii de poliție judiciară din cadrul DIICOT/diverselor agenții specializate în domeniile de competență ale DIICOT sub controlul și coordonarea procurorului pentru investigarea unor cauze cu o complexitate deosebită;

e) experiența profesională a unui număr suficient de mare de procurori și procurori-șefi din cadrul structurii centrale și teritoriale, care reușesc să administreze acte de urmărire penală cu respectarea tuturor normelor și exigențelor prevăzute de legislația internă și internațională în materia drepturilor omului și capacitatea acestora de a disemina cunoștințele acumulate celorlalți procurori din cadrul direcției;

f) menținerea politicilor și strategiilor și după anul 2007, respectiv menționarea de către Ministerul Justiției a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în „Strategia de dezvoltare a justiției ca serviciu public” în sensul că subliniază necesitatea modului de organizare și funcționare a poliției judiciare;

g) stabilitatea reglementărilor privind organizarea și funcționarea DIICOT și a celor referitoare la competența materială a acesteia;

h) menținerea în cadrul DIICOT a procurorilor care au funcționat în cadrul acesteia încă de la înființare, aspect ce le-a permis specializarea în investigarea anumitor categorii de infracțiuni ce presupun tehnici speciale de investigații, împrejurare care permite administrarea cu eficiență și celeritate a actului de urmărire penală.

9.2. Puncte slabe ale activității DIICOT

Analiza activității DIICOT relevă următoarele puncte slabe:

a) numărul insuficient de procurori și uneori fluctuația de personal în cadrul Direcției;

b) încărcătură mare de dosare pe procuror cu efecte negative asupra respectării principiului celerității, calității și implicit a stocului de cauze nerezolvate;

c) creșterea stocului de dosare nesoluționate și implicit de menținere a unui număr mare de cauze vechi;

d) lipsa unei metodologii coerente și concrete de investigare a infracțiunilor de spălare a banilor, infracțiuni care prin modul de săvârșire sunt potențial subsecvente tuturor infracțiunilor de rezultat, aspect reflectat în numărul foarte mic de rechizitorii privind aceste infracțiuni (pentru anul **2012** au fost întocmite **7 rechizitorii, iar un număr de 9 servicii teritoriale nu au soluționat nicio cauză relaționată infracțiunilor de spălare a banilor**);

e) lipsa unui program de formare continuă aplicabil specialiștilor din cadrul Direcției;

f) formalismul în activitatea de pregătire continuă profesională a procurorilor; în acest sens, în colaborare cu Institutul Național al Magistraturii, consider că se impune organizarea de cursuri periodice în domenii care presupun cunoștințe de specialitate cum ar fi: domeniul vamal și fiscal, domeniul fraudelor cu cărți de credit și alte instrumente de plată, al pieței de capital etc.;

g) gradul de ocupare de numai **50%** a funcțiilor de specialist în cadrul DIICOT reprezintă un aspect de natură a afecta calitatea actelor de urmărire penală pe anumite domenii ce impun utilizarea unor cunoștințe tehnice de specialitate punctuale: domeniul vamal, fiscal etc.

h) competența materială a celor două structuri specializate - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție - este insuficient de clar reglementată, astfel încât apar interpretări neunitare ale acestor norme cu afectarea directă a calității actului de urmărire penală; în acest context, se impune o intensificare a cooperării DIICOT cu Ministerul Justiției prin exprimarea de puncte de vedere motivate cu referire la proiectele legislative supuse dezbaterii publice de minister privind normele de drept substanțial și procedural ce au legătură cu activitatea DIICOT ori prin formularea de către DIICOT de propuneri de modificare a legislației speciale de natură a eficientiza activitatea direcției (de pildă, reglementarea instituției persoanei juridice – investigator sub acoperire care poate conduce la eficientizarea activității DIICOT pe sectorului traficului internațional de droguri ori de armament); tot astfel, este necesară implicarea DIICOT, prin formularea de amendamente la proiectul legii de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală aflat în prezent în dezbateri parlamentară în vederea asigurării unei viitor cadru legislativ coerent și previzibil;

i) numărul scăzut de procurori în sectorul judiciar, mai ales la nivelul structurii centrale;

j) lipsa de eficiență a Centrului de Aplicații Operaționale al Procurorilor din cadrul Direcției știut fiind că o bună coordonare și organizare rezultă din utilizarea constantă și performantă a aplicațiilor informatice folosite pentru colectare, evaluarea și analizarea informației;

k) lipsa unui sediu adecvat pentru Structura Centrală, împrejurare ce afectează activitatea de audiere a învinuiților/inculpaților în cauzele având ca obiect investigarea activității grupurilor de criminalitate organizate formate dintr-un număr mare de persoane, de prezentare a materialului de urmărire penală, de audiere a victimelor traficului de persoane și a martorilor protejați etc.;

l) lipsa unei structuri de poliție judiciară proprie a DIICOT.

9.3. Vulnerabilități

Referitor la vulnerabilitățile ce pot fi identificate în legătură cu DIICOT, consider că pentru unele dintre acestea se impune o dezvoltare, explicare, analiză și indicare de potențiale soluții pentru remedierea lor, astfel încât pe viitor să se constate dacă nu o înlăturare deplină a acestora, măcar o ameliorare cu privire la eventualele efecte negative pe care le pot avea cu privire la activitatea și eficiența Direcției.

9.3.1. Creșterea stocului de dosare nesoluționate

Creșterea stocului de dosare reprezintă un aspect menit, pe de o parte, a afecta calitatea actului de urmărire penală deoarece trecerea unei perioade mari de timp de la momentul săvârșirii infracțiunii până la momentul soluționării cauzei poate conduce la imposibilitatea administrării anumitor categorii de probe, iar, pe de altă parte, afectează percepția justițiabilului cu privire la eficiența și celeritatea cu care se efectuează activitatea de urmărire penală.

De asemenea, din această cauză în mod frecvent în ultima perioadă în spațiul public apar semne de întrebare cu privire la eficiența aplicării pedepselor și la realizarea scopului pedepsei în condițiile în care de la momentul săvârșirii faptei și până la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare au trecut ani de zile, iar inculpații au avut conduite corespunzătoare în această perioadă în societate.

Astfel, din analiza Raportului de activitate al Direcției pe anul 2012 se poate constata că la sfârșitul anului au rămas în lucru la procuror un număr de **8.048** de cauze, în creștere cu **30.63%** față de sfârșitul anului 2011. Din acestea, pentru un număr de **1.666** de cauze s-a depășit termenul de vechime de **1 an de la sesizare**, iar pentru un număr de **555** de cauze s-a depășit termenul de **1 an de la data de începerii urmăririi penale**.

Practic constatăm că avem de-a face cu o creștere a numărului de procurori chemați să efectueze activitatea de urmărire penală în cauzele de competență a Direcției (240 de procurori în anul **2012 comparativ** cu 223 de procurori în anul 2011), dar și cu o creștere a numărului de cauze rămase nesoluționate la sfârșitul anului 2012 de la 6161 în anul 2011 la 8.048.

Putem să considerăm în analizarea acestei situații că pot exista o multitudine de factori care să o justifice:

- aceste cauze au fost mai complexe și au necesitat o perioadă mai îndelungată de investigare;
- a existat o posibilă fluctuație de personal;
- au existat activități de urmărire penală care nu s-au putut finaliza din motive independente de voința procurorului, cum ar fi: expertize, comisii rogatorii etc.

Dar în același timp nu putem ignora și unele motive care indică faptul că, în raport cu actualele metodologii de investigare a unor categorii de infracțiuni, durata cercetărilor este scăpată de sub control managerial. De exemplu:

- în cazul procedurilor de selecție a experților desemnați să efectueze o expertiză în anumite cauze, nu există reglementată o procedură unitară de selectare și desemnare a acestora, motiv pentru care uneori se constată o desemnare simultană a lor în mai multe cauze, împrejurare ce poate atrage o tergiversare în finalizarea activității de urmărire penală;

- aplicarea neunitară a prevederilor art. 174 alin. (3)-(6) din Legea nr. 202/2010 referitoare la desemnarea de către procuror pentru buna desfășurare a urmăririi penale a unui reprezentant pentru părțile civile care nu au interese contrarii/persoanele vătămate care nu au interese contrarii și care nu s-au constituit părți civile în cauză, în sensul că, dat fiind faptul că legiuitorul utilizează termenul „poate”, unii procurori aleg să aplice textul de lege, alții înțeleg să realizeze proceduri de citare individuale, uneori prin comisii rogatorii, împrejurare ce afectează durata de soluționare a cauzelor.

Ca posibile **soluții** pentru remedierea situației se pot avea în vedere:

a) realizarea de către fiecare procuror a unui plan realist și viabil de cercetare a cauzei cu care a fost investit, care să cuprindă: obiectul investigației, infracțiunile pentru care se efectuează cercetarea, activitățile concrete de urmărire penală pe care le preconizează în cauză, un eventual calendar al cercetărilor, **stabilirea unei echipe de ofițeri de poliție judiciară** care să efectueze activități de urmărire penală punctual indicate cu termene clare de finalizare. În acest sens, se vor evita situațiile în care ordonanța de delegare cuprinde activități generale sau nu prevede termene de efectuare a acestora;

b) implementarea unui sistem eficient de monitorizare și control a cauzelor mai vechi de un an de la data sesizării și de 6 luni de la data începerii urmăririi penale; în acest sens, se vor elabora criterii în funcție de vechimea și complexitatea cauzelor;

c) identificarea cauzelor obiective care conduc la tergiversarea cercetărilor în funcție de categoriile de infracțiuni analizate, sens în care se vor modifica corespunzător

pentru remedierea carențelor procedurile după care se realizează activitatea de investigare a infracțiunilor;

d) analiza și constatarea competenței materiale încă de la sesizare, pentru a se evita situațiile în care procurorul constată după o perioadă de timp că se impune declinarea cauzei în favoarea altei unități de parchet, măsură care în mod cert afectează soluționarea acesteia cu celeritate. Se impune această analiză deoarece orice perioadă de timp care trece de la data sesizării în legătură cu un dosar care nu este soluționat într-un termen rezonabil poate atrage după sine imposibilitatea administrării anumitor probe sau a instituirii unor măsuri asigurătorii menite a ajuta la recuperarea prejudiciului cauzat prin săvârșirea acestora.

Constatăm, de asemenea, că într-un număr de **3 dosare** aparținând Serviciului teritorial Iași și Structurii centrale s-a dispus soluționarea cauzelor după împlinirea termenului de prescripție pentru infracțiunile pentru care se efectuau cercetări.

e) **stabilirea unei strategii împreună cu conducerea Ministerului Public pentru a se disemina la nivelul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale și curți de apel a modului unitar și corect de interpretare a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea 39/2003**, respectiv ce înseamnă „*grup de crimă organizată*” structurat sau nu, astfel încât activitatea Direcției să nu mai fie aglomerată de dosare declinate în mod nelegal și netemeinic, datorită confuziei care se creează între infracțiunea prevăzută de art. 323 C.p. „*asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni*” și infracțiunile mai sus menționate.

Este adevărat că infracțiunile privind grupul de crimă organizată prevăzute de art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 reprezintă o variantă de specie a infracțiunii prevăzute de art. 323 C.pen., însă **modul în care legiuitorul a reglementat aceste infracțiuni nu lasă loc de dubiu cu privire la latura obiectivă - elementul material, iar confuzia între acestea nu este posibilă.**

9.3.2. Lipsa unei metodologii coerente și concrete de investigare a infracțiunilor de spălare a banilor

Lipsa unei metodologii reprezintă o vulnerabilitate, deoarece teoretic orice infracțiune prin care se obține o resursă financiară ilicită este susceptibilă de existență în concurs cu o infracțiune de spălare a banilor. Din săvârșirea infracțiunilor de crimă organizată (trafic de droguri, trafic cu ființe umane, evaziune fiscală etc.) se obțin importante resurse financiare pe care grupările de crimă organizată caută să le reintroducă în circuitul financiar legal pentru a le conferi acestora o aparență de legitimitate.

În aceste condiții, consider că numărul foarte mic de rechizitorii privind infracțiunile de spălare a banilor (pentru anul **2012** au fost întocmite **7 rechizitorii**, iar un număr de **9 servicii teritoriale nu au soluționat nicio cauză relaționată infracțiunilor de spălare a banilor**) raportat la numărul mare de rechizitorii cu potențiale infracțiuni predicat pentru care s-a dispus trimiterea în judecată (120 de rechizitorii aferente infracțiunilor de crimă organizată, 178 de rechizitorii aferente

infracțiunilor de trafic de persoane, 420 de rechizitorii aferente infracțiunilor de trafic de droguri etc.) reprezintă un aspect ce se impune a fi remediat prin regândirea procedurilor de investigare a acestor categorii de infracțiuni.

9.3.3. Încărcătură mare de dosare pe procuror

Încărcătura mare de dosare reprezintă o vulnerabilitate cu efecte negative asupra respectării principiului celerității, calității și implicit a stocului de cauze nerezolvate.

În activitatea de evaluare a procurorilor respectarea cerinței privind celeritatea în soluționarea cauzelor reprezintă un criteriu important, motiv pentru care în dorința de a respecta aceste prevederi legale procurorii caută să suplinească supraîncărcarea profesională prin aplicarea a o serie de măsuri care să le permită respectarea prevederilor legale și implicit să anuleze posibilitatea constatării săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 alin. 1 lit. h) din Legea nr. 303/2004. Ca atare, se constată în mod frecvent că procurorii își prelungesc programul de lucru sau aleg să vină la serviciu în zilele libere de odihnă sau să nu-și realizeze zilele de concediu legal, toate aceste activități având o directă implicare asupra capacității de concentrare și de administrare cu eficiență a actului de justiție.

Ca posibile **soluții** pentru remedierea situației se pot avea în vedere:

- a) suplimentarea schemei de personal;
- b) stabilirea unor proceduri și metodologii de investigare a unor categorii de infracțiuni date prin lege în competența Direcției și elaborarea unor ghiduri de bună practică, astfel încât actele de urmărire penală să se administreze în mod eficient și cu celeritate;
- c) degrevarea procurorilor de alte activități administrative;
- d) crearea unor echipe de procurori și specialiști care să administreze probatoriul în cauzele cu o complexitate deosebită, astfel încât să se respecte principiul celerității;
- e) planificarea eficientă a timpului prin întocmirea unor planuri de anchetă cu activități concrete și realiste, respectiv cu termene de administrare a probatoriului;
- f) repartizarea cauzelor în funcție de specializarea procurorului care efectuează urmărirea penală.

9.3.4. Formalismul în activitatea de pregătire continuă profesională a procurorilor

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este o structură specializată în investigarea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, împrejurare care impune ca procurorii acestei structuri să urmeze un program de formare profesională continuă bine structurat și definit, astfel încât grupările de criminalitate organizată să nu fie capabile să devanseze eforturile de prevenire, detectare și combatere ale unor infracțiuni aferente domeniului său de competență.

Devine, în acest context, imperios necesar ca noile tipologii de săvârșire a unor infracțiuni, ghidurile de bune practici puse la dispoziția organelor de aplicare a legii de organisme naționale și internaționale specializate pe anumite domenii de referință, noile reglementări legale ce sunt adoptate și urmează a fi aplicate să fie cunoscute, studiate, analizate și ulterior aplicate de procurorii DIICOT.

Este adevărat că Institutul Național de Magistratură este, conform dispozițiilor legale în vigoare, organismul abilitat de lege să se ocupe cu organizarea pregătirii profesionale continue a magistraților, însă acest lucru nu exclude posibilitatea ca și conducerea Direcției să structureze și să pună în aplicare un program de formare continuă a procurorilor ce își desfășoară activitatea în cadrul acesteia, care să permită o consolidare a specializării pe care aceștia o au.

Analizând Rapoartele de activitate ale Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism aferent perioadei 2011-2012 constatăm că nu sunt prezentate sau indicate realizarea unor programe de pregătire profesională continuă a procurorilor DIICOT.

De asemenea, aferent anului 2012, din parcurgerea listei cu seminariile organizate de Institutul Național de Magistratură pe partea de formare continuă a magistraților, constatăm că unul singur, cel din perioada 18-21 septembrie 2012 de la Paris, a vizat o infracțiune de competența Direcției, respectiv cea de trafic de persoane, însă pentru participare au fost selectați doi magistrați judecători.

Mai constatăm că au fost organizate două seminarii de formare continuă în domeniul dreptului bancar, însă din datele ce însoțesc anunțarea acestor activități nu se poate constata dacă la aceste lucrări au participat și procurori DIICOT⁸.

Deopotrivă, prezintă importanță pregătirea procurorilor DIICOT în vederea înțelegerii și interpretării dispozițiilor noului Cod penal (Legea nr. 286/2009) și a noului Cod de procedură penală (Legea nr. 135/2010) având în vedere iminenta intrare în vigoare a acestora (1 februarie 2014), precum și a jurisprudenței Curții europene a Drepturilor omului în materie penală. În acest context organizarea unor cursuri de formare continuă cu participarea procurorilor DIICOT, a organelor de cercetare penală specializate, dar și a judecătorilor care soluționează cauze în care sunt emise rechizitorii de DIICOT se remarcă a fi o necesitate.

Ca posibile **soluții** pentru remedierea situației se pot avea în vedere:

a) inițierea unor discuții cu conducerea INM astfel încât să se agreeze inițierea unor cursuri periodice și constante de formare continuă în domeniile în care unele infracțiuni presupun anumite metodologii specifice de investigare, cum ar fi: infracțiunile specifice pieței de capital, infracțiunile în domeniul fraudelor cu cărți de credit, infracțiuni privind traficul de droguri, precum și în materia noului Cod penal și a

⁸ Aceste date sunt preluate de pe site-ul www.inm-lex.ro/

noului Cod de procedură penală (focalizate pe instituțiile care prezintă relevanță pentru activitatea Direcției);

b) selectarea pentru a participa la aceste cursuri, cu prioritate, a procurorilor care instrumentează în mod curent tipurile de infracțiuni ce fac obiectul dezbatărilor pentru seminariile organizate;

c) inițierea la nivelul Direcției a unui program de formare continuă structurat astfel încât să acopere domeniile de investigare relaționate criteriilor de mai sus.

9.3.5. Temeiul achitărilor

Temeiul achitărilor definitive pentru cele 27 de cauze în anul 2012 sunt îngrijorătoare, în condițiile în care instanțele de judecată au considerat că față de **8 inculpați trimiși în judecată fapta nu există**, față de alte **6 inculpați fapta nu a fost săvârșită de aceștia**, iar față de **33 inculpați nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni**. Trebuie să precizăm că un număr de **5 inculpați s-au aflat în stare de arest preventiv**.

Ca posibile **soluții** pentru remedierea situației se pot avea în vedere:

a) analizarea cauzelor concrete care au generat soluțiilor de achitare, cu precădere a celor având drept temeiuri „*fapta nu există*” sau „*fapta nu a fost săvârșită de inculpat*”;

b) evaluarea calității actelor de urmărire penală, sens în care se vor propune măsuri concrete de remediere a aspectele deficitare constatate;

c) verificarea modului în care procurorul-șef a realizat activitatea de verificare a rechizitoriului și se va constata dacă această verificare a fost una formală sau nu;

d) aducerea la cunoștința procurorilor DIICOT a situațiilor respective, cu toate deficiențele constatate, pentru a se evita în viitor constatarea unor situații similare;

e) studierea permanentă de către procurorii care efectuează activitatea de urmărire penală a practicii instanțelor;

f) analizarea de către procurorii Direcției a situațiilor în care se constată existența unor împrejurări de practică neunitară în aplicarea legii atât la alte unități de parchet ale Ministerului Public, cât și la instanțele de judecată.

*
* *

9.4. Riscuri

Analiza activității DIICOT relevă existența următoarelor riscuri:

a) fluctuația procurorilor și neidentificarea unor împrejurări menite a stimula procurorii să dorească să-și desfășoare activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

b) lipsa unor mecanisme eficiente menite a conferi o siguranță cu privire la securitatea imaginii profesionale a magistratului în cazul unor atacuri venite prin presă;

c) creșterea continuă a stocului de dosare aflate în lucru în raport cu numărul de procurori chemați să le instrumenteze;

d) creșterea gradului de specializare a infractorilor în domeniul criminalității organizate;

e) renunțarea procurorilor la funcțiile deținute în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și întoarcerea acestora la unitățile de parchet de unde au provenit;

f) plecarea din sistem a ofițerilor de poliție judiciară specializați din cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate din cauza salarizării insuficiente și discriminatorii, a condițiilor precare de muncă și a dublei subordonări, motiv pentru care se impune cu atât mai mult analizarea oportunității de înființare pentru DIICOT a propriei structuri de poliție judiciară.

9.6. Oportunități

Analiza activității DIICOT relevă existența următoarelor oportunități de acțiune:

a) implementarea noilor coduri penal și de procedură penală;

b) crearea unor mecanisme menite a stimula specializarea continuă a procurorilor în investigarea anumitor categorii de infracțiuni;

c) elaborarea unor strategii și implicarea DIICOT în activitățile de implementare a acestora – cum ar fi strategia privind combaterea evaziunii fiscale, a spălării de bani etc., similară Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2012-2015, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2012;

d) dezvoltarea metodelor alternative de rezolvare a conflictelor, împrejurare care poate permite în viitor reducerea numărului de dosare aflate în stoc.

CAPITOLUL II

Obiectivele proiectului pentru consolidarea capacității de organizare și funcționare a DIICOT – din perspectiva funcției de procuror-șef al direcției

Reforma justiției române nu poate fi concepută în afara dezvoltării spațiului de libertate, securitate și justiție al UE, motiv pentru care se impune să se consolideze, pe de o parte, capacitatea funcțională și instituțională a DIICOT, iar, pe de altă parte, latura de cooperare a acesteia cu alte autorități și instituții relaționate domeniului său de competență, naționale și internaționale.

Din analizarea instrumentelor de investigare speciale puse la dispoziția procurorilor DIICOT de legislația specifică, se constată necesitatea realizării dezideratelor menționate mai sus.

Modernizarea fundamentelor dreptului penal material și a dreptului procedural-penal prin intrarea în vigoare noilor coduri ne va permite **să ne racordăm în mod real și concret la spațiul european de libertate, securitate și justiție și să participăm de o manieră pro-activă la procesul decizional de la nivelul UE.**

Un sistem juridic modern și eficient trebuie să reflecte toate modificările produse în societate, pentru că dreptul își poate îndeplini menirea numai în măsura în care susține funcționarea și dezvoltarea societății prin urmare => ***dreptul trebuie să constituie un vehicul de sprijin și promovare a proceselor evolutive dintr-o societate.***

Un sistem de drept național modern și reformat, cu autorități de aplicare a legii capabile să acționeze cu respectarea tuturor regulilor de administrare a probatoriului și de respectare a drepturilor justițiabililor, va conferi Direcției avantaje în sensul că va permite acesteia, pe de o parte, să ofere încrederea necesară că actele de urmărire penală efectuate de procurorii DIICOT sunt realizate în conformitate cu dezideratele unei justiții moderne, iar, pe de altă parte, vor permite acesteia să participe activ la diverse proiecte care implică schimburi de experiență și bune practici.

În momentul în care prin Decizia nr. 2006/928/CE, Comisia Europeană a instituit un mecanism de cooperare și verificare a progreselor realizate de România în domeniul reformei sistemului judiciar și a luptei împotriva corupției s-a apreciat că modul în care funcționează din punct de vedere legislativ și instituțional autoritățile judiciare din România trebuie să atingă standardele Uniunii Europene.

S-au avut astfel în vedere mai multe condiționalități, după cum urmează:

- **prima condiționalitate se referea la buna funcționare a sistemului judiciar** care viza: modificarea codurilor civil, penal, de procedură civilă și de procedură penală, problema jurisprudenței neunitare și necesitatea implementării unor măsuri pentru asigurarea coerenței acesteia, măsuri de îmbunătățire a sistemului de răspundere disciplinară a magistraților, necesitatea informatizării sistemului etc.;

- **a doua condiționalitate se referea la înființarea Agenției Naționale de Integritate;**

- a treia condiționalitate viza lupta corupției la nivel înalt;
- a patra condiționalitate viza combaterea corupției la nivel local și în anumite sectoare vulnerabile.

Analizând aspectele menționate mai sus, constatăm că, în ceea ce privește Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prima condiționalitate referitoare la buna funcționare a sistemului judiciar îi este opozabilă, astfel că obiectivele pe termen mediu și lung ale acestei instituții trebuie să se armonizeze cu ceea ce mecanismul de cooperare și verificare definește ca fiind un act de justiție performant și cu respectarea unor înalte standarde de etică și profesionalism.

În baza diagnozei de sistem realizate prin Raportul mai sus menționat, Comisia Europeană a formulat o serie de recomandări Statului Membru, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism revenindu-i o responsabilitate comună cu celelalte structuri judiciare, și anume cea privind reforma sistemului judiciar.

Am prezentat pe parcursul acestui proiect punctele tari și punctele slabe pe care le-am identificat în raport cu activitatea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, riscurile și oportunitățile pe care le-am văzut în raport cu ceea ce se întâmplă în societate - sistemul judiciar - sistemul parchetelor.

Ca atare, voi structura direcțiile de acțiune pentru Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în:

1. obiective strategice menite a reforma și îmbunătăți capacitatea operațională și de acțiune a DIICOT prin corelarea acestora cu obiectivele stabilite în strategia de reformă a justiției, astfel încât să se realizeze un sistem judiciar modern capabil să implementeze acquisul comunitar și să se adapteze cerințelor Uniunii Europene⁹;

2. obiective operaționale/acțiune care decurg din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției și care, în funcție de termenele în care vor fi realizate, pot fi clasificate în obiective permanente, pe termen lung, pe termen mediu și termen scurt;

3. obiective specifice care decurg din activitățile imediate ce se impun a fi realizate la nivelul Direcției astfel încât actul de justiție să fie administrat cu respectarea celor mai înalte standarde de integritate și profesionalism.

Toate obiectivele, atât cele strategice, cât și cele operaționale sau specifice se vor circumscrie principiului general care guvernează activitatea Ministerului Public, din care face parte și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv acela de îndeplinire a ordinii de drept prin respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

⁹ Mona Maria Pivniceru, Cătălin Luca ș.a. – Elemente de management judiciar, Editura Hamangiu, 2007

În acest context vom detalia categoriile de obiective, așa cum au fost ele menționate mai sus, cu indicarea în mod concret a termenelor asumate și a modalităților efective de realizare.

1. Obiective strategice:

Activitatea DIICOT prezintă următoarele obiective strategice:

a) combaterea criminalității organizate și a terorismului, apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor în condiții de transparență, credibilitate și înaltă probitate morală și profesională, cu respectarea dispozițiilor legii interne și ale Convenției Europene privind Drepturile Omului;

b) menținerea gradului de integritate profesională și morală a procurorilor și personalului auxiliar, prin continuarea implementării standardelor de integritate în sistemul judiciar și prin promovarea unor ghiduri de bune practici în domeniu;

c) realizarea unui sistem care să permită implementarea reglementărilor din Legea nr. 202/2011 referitoare la unificarea practicii judiciare și a viitoarelor reglementări în materie din Codul de procedură penală ce urmează a intra în vigoare, astfel încât aplicarea legii pe domeniul de competență al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism să dobândească o predictibilitate și eficiență sporită, cu consecința directă a creșterii încrederii justițiabilului în actul de justiție;

d) creșterea gradului de recuperare a produselor infraacțiunilor urmând cele mai bune practici din activitatea similară a altor state membre UE și consolidarea practicii judiciare - reprezentând totodată și un obiectiv asumat prin Strategia Națională Anticorupție – HG nr. 215/2012.

2. Obiective operaționale

2.1. Obiective permanente

Analiza activității DIICOT relevă necesitatea următoarelor obiective operaționale permanente:

a) **realizarea unui stil de management participativ¹⁰**, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. luarea deciziilor de către organele de conducere ale Direcției să se realizeze într-un cadru transparent, cu o justificare adecvată în alegerea acestora;

2. fundamentarea deciziilor vizând modul de organizare și funcționare a Direcției să se realizeze prin urmarea unui proces de consultare a procurorilor, astfel încât să se consolideze relații de încredere reciprocă între aceștia și organele de conducere ale Direcției;

¹⁰ Mona Maria Pivniceru, Cătălin Luca ș.a. – Elemente de management judiciar, Editura Hamangiu, București, 2007.

3. procesul de comunicare dintre conducerea Direcției și procurorii din subordine să se realizeze într-un climat bazat pe încredere și respect;

4. crearea și menținerea unui climat de muncă bazat pe încredere și probitate profesională, favorabil dezvoltării personalității fiecărui angajat al Direcției (procuror sau personal auxiliar).

b) soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și cu respectarea principiului celerității procesului penal, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. instituirea managementului de caz (întocmirea planului de activități, fixarea unor termene rezonabile de realizare a acestora, monitorizarea îndeplinirii activităților de către procuror în raport cu ofițerii de poliție judiciară delegați în cauză în conformitate cu termenele stabilite etc.), activitate care va permite procurorului o utilizare rațională și eficientă a timpului în efectuarea activităților de urmărire penală în cauzele repartizate;

2. monitorizarea cauzelor în funcție de vechimea lor, în raport de cele două criterii temporale (6 luni și 1 an) și stabilirea unor planuri de măsuri concrete atunci când se constată deficiențe în activitatea de urmărire penală;

3. crearea unui sistem de repartizare transparentă și echilibrată a dosarelor fiecărui procuror, ținându-se cont și de specializarea acestuia, de complexitatea cauzei și de numărul de dosare pe care le are repartizate;

4. urmărirea soluționării dosarelor în ordinea vechimii și importanței lor, pentru a se evita constatarea situației de intervenire a prescripției răspunderii penale.

c) eficientizarea activității de urmărire penală, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. constituirea unor echipe de procurori sau a unor echipe mixte de procurori/specialiști pentru efectuarea urmăririi penale în cauzele în care gradul de complexitate este unul deosebit;

2. implicarea efectivă a conducerii Direcției (procurorului-șef, a adjunctului acestuia și/sau a procurorilor-șefi servicii sau de birou, după caz) în organizarea activității atunci când complexitatea cauzei impune o astfel de acțiune;

3. colaborarea eficientă cu organele specializate în culegerea de informații;

4. colaborarea eficientă cu ofițerii de poliție judiciară delegați în cauzele Direcției pentru a efectua acte de urmărire penală;

5. elaborarea unei metodologii care să impună pentru procurori întocmirea unor planuri de activități, stabilirea unor termene rezonabile pentru

ofițerii de poliție judiciară delegați a efectua actele de urmărire penală, urmărirea respectării acestor termene etc.;

6. stabilirea unor metodologii de lucru care să vizeze emiterea dispozițiilor în scris și fixarea de termene, verificarea legalității și temeiniciei soluțiilor dispuse de procurori.

d) asigurarea independenței procurorilor în efectuarea urmăririi penale în cauzele repartizate, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. deciziile dispuse de procurorul-șef direcție (ca și de ceilalți procurori-șefi ce își desfășoară activitatea în cadrul Direcției) să fie motivate, date în formă scrisă și cu respectarea regulilor privind transparența decizională;

2. elaborarea unui set de reguli care să vizeze eliminarea oricăror forme de presiune internă sau externă, precum și a potențialelor surse de ingerință în activitatea procurorilor.

e) creșterea gradului de comunicare între Structura Centrală și Structurile teritoriale ale Direcției, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. creșterea gradului de comunicare între procurori pe orizontală și pe verticală;

2. realizarea unui cadru adecvat schimbului de informații care să ajute la îmbunătățirea modului de administrare a actelor de urmărire penală, prin schimbul de opinii juridice cu privire la situațiile apărute;

3. vizite frecvente la structurile teritoriale și contactul permanent cu procurorii din subordine.

f) realizarea unui act de urmărire penală transparent și cu respectarea celor mai înalte exigențe profesionale, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. exercitarea de către procurorul-șef direcție și de către ceilalți procurori cu funcții de conducere a prerogativelor conferite de lege în conformitate cu cele mai înalte rigori prevăzute de lege referitoare la respectarea drepturilor justifiabililor;

2. crearea cadrului funcțional necesar pentru realizarea unei activități de formare profesională continuă, adecvată și eficientă a procurorilor din cadrul Direcției;

3. repartizarea cauzelor să se realizeze cu respectarea principiului specializării procurorilor;

4. repartizarea cauzelor să se realizeze în mod echilibrat în funcție de gradul de complexitate al acestora și de gradul de încărcare al procurorului cu soluționarea altor cauze;

5. să se respecte principiul continuității procurorului în desfășurarea activității de urmărire penală într-o cauză care i-a fost repartizată;

6. studierea practicii la nivelul Direcției și al instanțelor din raza de competență, analizarea lor și redactarea unor materiale care să fie prelucrate cu procurorii în legătură cu aspectele soluționate și eventualele cazuri de practică neunitară;

7. analiza cauzelor care au generat achitări, restituiri, infirmări, redeschideri și prelucrarea acestora pentru evitarea repetării unor situații similare.

g) abordare mai activă în ceea ce privește instituirea măsurilor asiguratorii, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. îmbunătățirea cooperării cu Oficiul Național de Prevenire a Criminalității și Cooperare pentru Recuperarea Creanțelor provenite din Infrațiuni care funcționează în cadrul Ministerului Justiției;

2. rol activ în procesul de recuperare a prejudiciilor produse prin infrațiuni.

2.2. Obiective operaționale specifice pe termen lung

Analiza activității DIICOT relevă necesitatea următoarelor obiective operaționale specifice pe termen lung:

a) regândirea poziției Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în cadrul Ministerului Public, inclusiv în relație cu alte structuri specializate ale parchetului – Direcția Națională Anticorupție, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. creionarea și implementarea, sub coordonarea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a unui sistem informatic care să permită evitarea situațiilor în care o persoană fizică/juridică este cercetată pentru săvârșirea aceluiași infracțiuni de mai multe structuri ale Ministerului Public, inclusiv în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

2. inițierea unor întâlniri periodice cu procurori și procurori-șefi ai parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale și curți de apel, ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ai Direcției Naționale Anticorupție pentru a discuta eventualele situații de interpretare și aplicare neunitară a legii intervenite în activitatea acestor unități de parchet și care au generat conflicte pozitive sau negative de competență;

3. elaborarea unor metodologii și ghiduri de bune practici pentru investigarea acelor infracțiuni pentru care unitățile de parchet menționate mai sus sunt deopotrivă competente material să efectueze urmărirea penală, diferențierea între acestea fiind făcută din punct de vedere legislativ de calitatea persoanei, cuantumul prejudiciului etc.

b) îmbunătățirea cooperării inter-instituționale cu instituții ce au atribuții în domeniul de competență materială al DIICOT, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. elaborarea unor strategii comune cu ANAF, Agenția Națională Antidrog, Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane, Oficiul Român pentru Emigrări și alte instituții interne sau internaționale, pentru a avea asigurat un schimb de informații operativ;

2. utilizarea specialiștilor acestor instituții, care prin înalta pregătire profesională pot oferi opinii de specialitate în cauzele aflate pe rolul Direcției.

c) intensificarea activității de pregătire profesională continuă a procurorilor DIICOT cu privire la evoluția legislativă și de tipologie a diferitelor categorii de infracțiuni date prin lege în competența Direcției, în materia noului Cod de procedură penală și a noului Cod penal, precum și a jurisprudenței Curții europene a Drepturilor Omului în materie penală, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. în funcție de deficiențele teoretice și practice constatate în activitatea procurorilor DIICOT se vor organiza cursuri de formare profesională continuă la nivelul DIICOT și al INM;

2. analizarea cu procurorii Direcției a aspectelor relevante care țin de unificarea practicii judiciare;

3. întocmirea unor note de studiu pentru analizarea diverselor probleme de drept ivite în activitatea procurorului de urmărire penală și de judiciar.

2.3. Obiective operaționale specifice pe termen mediu

Analiza activității DIICOT relevă necesitatea următoarelor obiective operaționale specifice pe termen mediu:

a) intensificarea activității de pregătire profesională continuă a procurorilor DIICOT din perspectiva intrării în vigoare a noilor coduri și a legilor de executare a pedepselor privative și neprivative de libertate - 01 februarie 2014, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. realizarea unor seminarii interdisciplinare cu participarea judecătorilor, procurorilor, polițiștilor, experților;

2. identificarea resurselor financiare care să permită realizarea seminariilor menționate mai sus.

b) consolidarea capacității administrative a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. identificarea unui sediu propriu al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală care să-i permită acesteia să-și desfășoare activitatea în parametri optimi;
2. identificarea resurselor financiare necesare pentru realizarea acestui obiectiv;
3. continuarea modernizării sediilor Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism aparținând structurilor teritoriale;
4. identificarea resurselor financiare necesare pentru modernizarea sistemului informatic al Direcției;
5. identificarea resurselor financiare necesare pentru crearea unui parc auto propriu inclusiv autoturisme de escortă în acțiuni operative.

c) Propuneri de modificare a cadrului legislativ și instituțional de înființare în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a propriei structuri de poliție judiciară, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. identificarea resurselor financiare necesare pentru crearea propriei structuri de poliție judiciară;
2. analiza indicatorilor care să ofere gradul de structurare pe competențe profesionale al ofițerilor de poliție judiciară ce vor compune acest compartiment în strânsă legătură cu competența materială a Direcției și numărul de cauze specific pe fiecare serviciu specializat în parte;
3. elaborarea de metodologii de lucru după care viitorii ofițeri de poliție judiciară ce vor funcționa în cadrul Direcției își vor desfășura activitatea;
4. stabilirea modului de salarizare și promovare al acestora.

d) optimizarea colaborării cu ofițerii de poliție judiciară, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. întocmirea unei evidențe operative care să permită conducerii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism să constate gradul de delegare al ofițerilor de poliție judiciară în cauzele aflate pe rolul acesteia;
2. familiarizarea ofițerilor de poliție judiciară cu procedurile ce țin de efectuarea activității de urmărire penală și de creștere a calității actului de urmărire penală;

3. monitorizarea respectării termenelor stabilite de procurori în cauzele pe care le investighează, prin realizarea unor întâlniri periodice cu reprezentanți din conducerile acestor instituții.

2.4. Obiective operaționale specifice pe termen scurt

Analiza activității DIICOT relevă necesitatea următoarelor obiective operaționale specifice pe termen scurt:

a) consolidarea instituțională a Direcției, prin asigurarea unei stabilități legislative proprii, consecutiv cu stabilirea unor reguli clare și precise de competență materială, a conservării tehnicilor speciale de investigație, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. clarificarea competenței materiale a DIICOT în raport cu celelalte unități de parchet și cu Direcția Națională Anticorupție;

2. implicare în procesul de adoptare a Legii de Punere în Aplicare a NCPP pentru a se asigura o reglementare clară și previzibilă a sferelor de competență și pentru crearea unui cadru coerent în materia tehnicilor speciale de investigare.

b) perfecționarea activității de planificare managerială, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. elaborarea/îmbunătățirea procedurilor și a metodologiilor de lucru specifice pentru investigarea infracțiunilor date în competența materială a Direcției;

2. elaborarea unor programe de activitate care să cuprindă în principal măsuri manageriale de identificare, monitorizare și combatere promptă a fenomenelor infracționale însemnate și care intră în competența materială a Direcției;

3. operaționalizarea **Centrului de Aplicații Operațional al Procurorilor** din cadrul Direcției, știut fiind faptul că o bună organizare și coordonare rezultă din utilizarea constantă și performantă a aplicațiilor informatice folosite pentru colectarea, evaluarea și analiza informației.

c) eficientizarea activității structurilor teritoriale ale DIICOT, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. realizarea unor controale lunare menite a constata aspecte legale de realizare a unui act de urmărire penală transparent, cu respectarea celor mai înalte exigențe profesionale și a principiului celerității;

2. se vor analiza cauzele în funcție de vechimea și complexitatea acestora, pentru a se evita pericolul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale;

3. se vor întocmi informări vizând aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea unitară a legii, inclusiv aspecte relaționate sectorului judiciar;

4. deciziile adoptate de conducerea Direcției vor fi dispuse cu respectarea tuturor criteriilor de transparență decizională, în scris și motivat.

d) creșterea gradului de transparență în cheltuirea fondurilor alocate Direcției, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. întocmirea de către managerul economic semestrial a unor rapoarte de execuție a bugetului acordat Direcției;
2. postarea pe site-ul Direcției a tuturor procedurilor de achiziție realizate de Direcție;
3. prezentarea în fața colegiului de conducere, cel puțin semestrial, a modul în care se derulează execuția bugetară.

e) completarea schemei de personal – procurori, specialiști și personal auxiliar – referitor la posturile vacante, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. recrutarea în conformitate cu prevederile legale de procurori cu experiență care să ocupe funcție de execuție vacante în cadrul Direcției;
2. organizarea unor examene pentru personalul auxiliar de specialitate și specialiști;
3. organizarea de concursuri pentru recrutarea și selectarea personalului auxiliar și funcționarilor publici unde este cazul.

f) stabilirea prin ordin a unor condiții minime necesare în elaborarea actelor de urmărire penală în vederea uniformizării modalității de redactare a actelor procesuale și procedurale la nivelul Direcției, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. elaborarea unor criterii care să stabilească minimal condițiile de legalitate pe care trebuie să le îndeplinească un anume act procesual/procedural;
2. emiterea ordinului de aplicare a acestora.

g) reformarea și eficientizarea activității serviciului judiciar al Direcției, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. ocuparea posturilor vacante din cadrul structurii centrale cu cei mai buni procurori de judiciar din parchete sau din unitățile subordonate;
2. organizarea unor întâlniri săptămânale a procurorului-șef direcție/procurorului-șef adjunct al direcției cu procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul serviciului judiciar pentru analiza situației cauzelor cu care a fost sesizată instanța, a soluțiilor pronunțate sau prezentării unor situații neprevăzute intervenite în cursul cercetării judecătorești.

h) implementarea și diseminarea standardelor CEDO în materia operațiunilor sub acoperire, a provocării polițienești și a valorii probatorii a declarațiilor martorilor protejați;

i) reformarea și eficientizarea activității compartimentului de specialiști al Direcției, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități:

1. stabilirea unor proceduri și metodologii clare de desfășurare a activității în raport cu structura centrală și structurile teritoriale al Direcției;
2. se vor reevalua și modifica reglementările referitoare la recrutarea, evaluarea și încetarea raporturilor de muncă ale acestora cu Direcția;
3. se va proceda la organizarea unor examene de selecție a unor noi specialiști astfel încât schema de 50% grad de ocupare să fie acoperită;
4. se va elabora un plan concret privind activitatea de formare profesională continuă a specialiștilor.

CAPITOLUL III.

Managementul judiciar din perspectiva exercitării funcției de Procuror șef al DIICOT¹¹

Cunoașterea conținutului funcțiilor managementului specific parchetelor, aplicabil și în cazul DIICOT, reprezintă un aspect deosebit de important deoarece o bună administrare nu numai a resurselor administrative și financiare, dar și a relațiilor interumane la nivelul acestor instituții conduce în final la atingerea scopului obiectivului general pe care Ministerul Public îl are, respectiv promovarea intereselor generale ale societății, apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor printr-o administrare a actului de urmărire penală în condiții de transparență, predictibilitate și legalitate.

Procurorul șef al DIICOT este un manager de nivel înalt asimilat, în conformitate cu reglementărilor legale, primului adjunct al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind cel care asigură legătura între procurorul general și procurorii, specialiștii și personalul auxiliar ce își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT.

În aceste condiții funcțiile de prevedere, organizare, coordonare, antrenare și control reglare trebuie exercitate într-o manieră eficientă și activă, comunicarea

¹¹ Mona Maria Pivniceru, Cătălin Luca ș.a. – Elemente de management judiciar, Editura Hamangiu, București, 2007.

reprezentând unul din elementele de bază care asigură buna transmitere și recepționare a informațiilor în interiorul structurii.

În calitate de manager procurorul șef trebuie să aibă o reputație profesională ireproșabilă, să cunoască modul de organizare și funcționare al structurii, cu toate aspectele pozitive și negative pe care activitatea acesteia le presupune, inclusiv vulnerabilitățile și oportunitățile de dezvoltare viitoare.

Acesta trebuie să aibă capacitatea de analiză și sinteză necesară astfel încât să fie capabil ca pe termen lung, mediu și scurt să-și asume în mod transparent și argumentat decizii ce țin de buna organizare, funcționare și consolidare a capacității instituționale a DIICOT.

Procurorul șef trebuie să fie un bun psiholog, să se cunoască pe sine și personalul din subordine astfel încât să fie capabil să reorganizeze și să distribuie personalul angajat pentru ca structura să devină eficientă și să corespundă tuturor criteriilor și așteptărilor.

Potrivit dispozițiilor înscrise în legile privind organizarea judiciară și în regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT, principalele atribuții ale procurorului șef sunt:

- organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea tuturor categoriilor de personal din cadrul direcției, luând sau, după caz, propunând conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție măsurile care se impun;
- repartizează, după criterii obiective și potrivit specializării, procurorilor din subordine spre soluționare dosarele penale, plângerile și celelalte lucrări înregistrate în cadrul structurii centrale, potrivit legii;
- dispune preluarea, în condițiile legii, pentru efectuarea urmăririi penale, a cauzelor de competența serviciilor și birourilor teritoriale ale Direcției;
- analizează anual activitatea în domeniu a procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și întocmește un raport pe care îl prezintă procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea luării măsurilor care se impun pentru îmbunătățirea activității;
- analizează legalitatea soluțiilor procurorului de netrimiteră în judecată, în cauzele cu învinuiți sau inculpați arestați preventiv, și ia măsuri pentru înlăturarea deficiențelor și eficientizarea activității;
- organizează în cadrul structurii centrale, prin ordin, servicii, birouri și compartimente conduse de procurori-șefi, în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă curțile de apel înființează, prin ordin, servicii teritoriale conduse de procurori-șefi și poate înființa sau desființa birouri teritoriale, în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă tribunale;
- stabilește numărul specialiștilor, personalului auxiliar de specialitate și al personalului economic și administrativ, încadrat în serviciile, birourile și compartimentele înființate la nivelul structurii centrale ori în serviciile și birourile teritoriale, în funcție de volumul și complexitatea activității, în limita numărului total de posturi;
- numește prin ordin, cu avizul miniștrilor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală;

- recomandă procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție delegarea procurorilor la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- încadrează personalul auxiliar de specialitate și personalul economic și administrativ din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- stabilește prin ordin structura și atribuțiile Centrului de aplicații operaționale al procurorilor, organizează, coordonează și răspunde de activitatea acestuia;
- acordă salarii de merit și alte sporuri la salariu pentru procurori, specialiști, personalul auxiliar de specialitate, economic și administrativ;
- conduce activitatea compartimentului de specialiști din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- ia măsuri pentru respectarea programului de activitate de către întreg personalul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru îndeplinirea la timp și în condiții de calitate a lucrărilor și pentru stabilirea unor raporturi de serviciu care să asigure realizarea corespunzătoare a atribuțiilor;
- îndeplinește orice alte atribuții stabilite de lege sau dispuse de conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Analizând toate aceste atribuții constatăm că ele se circumscriu și permit ca funcțiile manageriale, menționate teoretic mai sus, să capete contur și viață astfel încât să îi permită acestuia ca printr-o aplicare transparentă, corectă și legală să poată manageria într-un mod eficient și pro-activ activitatea desfășurată de DIICOT.

CONCLUZII

Prin analiza pe care am efectuat-o în legătură cu activitatea desfășurată de DIICOT și având în vedere și experiența profesională pe care am acumulat-o de-a lungul timpului în funcții de execuție sau coordonare și conducere, în calitate de procuror și secretar de stat la Ministerul Justiției, apreciez că pot determina îmbunătățirea rezultatelor pe care această structură le-a obținut și mai mult decât atât pot ajuta la consolidarea și dezvoltarea capacității sale funcționale.

Orice proiect de management este un instrument care permite analiza și identificarea vulnerabilităților, dar și a oportunităților de care o structură poate beneficia în viitor. El reprezintă o fotografiere în prezent a ceea ce DIICOT înseamnă, atât din punct de vedere al competenței materiale și funcționale, a resurselor umane și materiale, a activității de urmărire penală și judiciară și a altor tipuri de activitate pe care lupta împotriva crimei organizate și terorismului le presupune, dar reprezintă în același timp și viziunea consolidată a ceea ce DIICOT poate deveni.

Sunt conștientă de faptul că atâta timp cât el cuprinde obiective pe termen scurt, mediu și lung în timp va suferi anumite modificări, pe măsură ce anumite etape au fost parcurse, însă cred că am justificarea și motivația necesară de a candida la funcția de procuror al DIICOT și de a atinge și realiza obiectivele propuse prin acest proiect.

BIBLIOGRAFIE

1. Constituția României;
2. Burduș E., Căprărescu G. - Fundamentele managementului organizațional - Editura Economică, București, 1999;
3. Mona Maria Pivniceru, Cătălin Luca ș.a. - Elemente de management judiciar, www.inm-lex.ro
4. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
5. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
6. Regulamentul de ordine interioară al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat prin Ordinul nr.1226/C/2009 al Ministrului Justiției;
7. Rapoartele de activitate ale Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism al DNA pe anii 2011-2012.
8. Raportul de activitate al Ministerului Publici pentru anul 2012.
9. Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare;
10. C. Voicu, G. Ungureanu, A. Voicu – „Globalizarea și criminalitatea financiară, bancară”, Ed. Universul Juridic, București, 2005;
11. C. Voicu, F. Sandu, A. Boroș și I. Molnar – „Drept penal al afacerilor”, Ed. ALL Beck, București, 2003.

**DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRACTIUNILOR DE
CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM**

ANEXA nr. 1

SITUAȚIE STATISTICĂ
Cumulat de la începutul anului 2012

	Serviciul Teritorial	CAUZE EXISTENTE LA ÎNCEPUTUL PERIOADEI	CAUZE ÎNREGISTRATE ÎN PERIOADĂ	CAUZE RĂMASE ÎN LUCRU la sf. perioadei	CAUZE SOLUȚIONATE				Dosare declinate	PERSOANE cercetate în cauzele soluționate (numeric)	TRIMISI ÎN JUDECATĂ			VICTIME ALE traficului de persoane			
					TOTAL: din care	RECHIZITORI I	SUP 18/1	SUP. NUP.			TOTAL	ARESTAȚI	MINORI	Total, din care:	minori	persoane cu handicap	
																psihic	locomotor
	Alba Iulia	103	343	127	199	46	32	121	120	1.103	439	204	3	64	20	0	0
	Bacău	242	439	288	202	42	12	148	191	540	199	81	3	61	17	0	0
	Brașov	273	228	258	177	28	17	132	66	537	180	64	1	56	21	0	0
	București	1.608	4.774	2.729	2.855	159	215	2.481	798	4.029	505	312	11	79	34	0	0
	Cluj	428	664	490	352	84	45	223	250	1.333	343	125	4	129	28	1	0
	Constanța	364	564	494	328	62	16	250	106	796	177	81	0	19	9	0	0
	Craiova	467	582	487	383	83	24	276	179	1.361	283	184	2	69	33	0	0
	Galați	309	436	390	220	53	6	161	135	826	245	129	6	41	13	0	3
	Iași	214	307	281	136	34	22	80	104	577	147	50	0	31	18	0	0
	Oradea	357	193	384	126	41	6	79	40	481	128	56	3	43	7	0	0
	Pitești	253	280	298	154	40	7	107	81	383	85	59	3	65	14	0	0
	Ploiești	445	713	581	355	93	19	243	222	1.246	301	156	4	58	35	0	0
	Suceava	237	276	323	90	27	10	53	100	606	222	91	6	42	7	0	0
	Tg. Mureș	164	233	178	142	34	15	93	77	421	104	26	3	72	17	0	0
	Timișoara	274	423	315	301	80	45	176	81	850	256	119	4	97	25	0	0
		Structura centrala	423	368	425	235	58	1	176	131	1.796	292	169	1	50	13	0
Total cumulat an :		6.161	10.823	8.048	6.255	964	492	4.799	2.681	16.885	3.906	1.906	54	976	311	1	3

Participări în ședințele de judecată
în cauzele penale și civile

Serviciul judiciar	Anul	Nr. participări în ședințele de judecată	Nr. cauze judecate cu participarea procurorului	Inculpați minori	Nr. hotărâri judecate /verificate în vederea exercitării căilor de atac / Cauze cu minori
Structura Centrală	2012	2221	1225	2	846 - 2/minori
	2011	911	1099	5	546 – 5/ minori
ST București	2012	2202	1395	6	819 - 4/minori
	2011	1718	1430	15	745 – 15/ minori
ST Alba Iulia	2012	660	714	3	392 - 3/minori
	2011	539	527	-	511
ST Bacău	2012	1034	611	6	456 - 6/minori
	2011	529	434	6	234 – 6/ minori
ST Brașov	2012	354	469	-	484
	2011	360	421	5	421 -5/ minori
ST Constanța	2012	739	455	-	457
	2011	770	420	-	420
ST Cluj	2012	839	702	4	514 - 4/ minori
	2011	931	682	-	510
ST Craiova	2012	2381	1089	1	1077- 1/minori

	2011	1251	1209	4	1025 -4/ minori
ST Galați	2012	561	1583	10	1592 - 10/minori
	2011	485	1409	16	1416-16/ minori
ST Iași	2012	1058	864	14	341- 1/minori
	2011	791	42	-	34
ST Oradea	2012	856	284	3	178 - 2/minori
	2011	673	98	-	98
ST Pitești	2012	399	640	6	642 - 6/minori
	2011	377	746	1	746 – 1/ minori
ST Ploiești	2012	1044	1016	2	1016 - 1/minori
	2011	938	845	-	998
ST Suceava	2012	795	980	54	980 - 54/minori
	2011	1473	1865	-	1865
ST Timișoara	2012	652	562	5	561- 5/minori
	2011	624	638	10	637 – 10/ minori
ST Tg. Mureș	2012	581	204	3	204 - 3/minori
	2011	327	78	3	78- 3/ minori
Total	2012	16376	12793	119	10559
		29.169			102 minori
	2011	12697	11933	65	10284
		24.630			65 minori

ST Tg. Mureș	1	1	
TOTAL	5	8	-

Restituiri definitive			
Denumirea parchetului	Numărul cauzelor	Numărul cauzelor în care s-a dispus revocarea/înlocuirea arestării preventive	Perioada în care cauza s-a aflat pe rolul instanței
Structura centrală	1 – 1 inc.	-	09.02.2004 - 28.11.2011
ST București	1 - 1 inc.	-	03.05.2011 – 14.06.2012
ST Craiova	2 - 2 inc.	1	06.07.2011 – 05.04.2012 26.09.2011 – 13.03.2012
ST Pitești	4 – 30 inc.	3	28.09.2011 - 19.04.2012 07.01.2011 – 24.04.2012 28.09.2011 – 09.10.2012 15.09.2011 – 05.09.2012
TOTAL	8 - 34 inc.	4	-